

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de setembre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 16-06-2016, el Sr. J.G.R. presentà una sol·licitud de benefici de justícia gratuïta, per tal que se li designés un lletrat d'ofici en la causa que es tramita davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia amb el número 0000212/2016.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La normativa aplicable per a la resolució de la present petició de justícia gratuïta consisteix en l'article 100 de la Llei transitòria de

procediments judicials, del 21 de desembre de 1.993, reformat per la Llei 16/2014, del 24 de juliol, de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials, que desenvolupa succintament el procediment per declarar la situació econòmica desfavorable o d'insolvència i per atorgar el dret a la defensa i l'assistència lletrades gratuïtes que en dimana.

Tanmateix l'article 19.1 del Reglament regulador del dret a la defensa i l'assistència tècnica lletrades, aprovat per Decret de 17.12.2014 (BOPA 21.1.2015), disposa *“Per tal de determinar la insuficiència d'ingressos de les persones físiques es calculen els ingressos econòmics bruts anyals que percebin directament o indirectament, per tots els conceptes i per unitat familiar, els quals no han de superar els llindars següents [...]” i concretament en la seva lletra b) El salari mínim interprofessional anyal augmentat en un 70% si es tracta d'una persona integrada en una unitat familiar formada per un matrimoni o dos persones que mantenen una situació de fet equivalent.*

Quan la persona sol·licitant no arribi al límit mínim d'ingressos que li pertoquin, es considerarà que es troba en situació econòmica desfavorable o insolvència, sempre que no disposi d'un patrimoni suficient a aquest efecte (article 18 del mateix Reglament).

Segons l'article 20 del Reglament, per tal de valorar la insuficiència de patrimoni de les persones físiques o jurídiques, es té en compte la titularitat de tot tipus de béns mobles i immobles i de drets, tant a Andorra com a l'estranger, fins i tot si aquests béns i drets no produeixen rendiments, llevat que constitueixin l'habitatge habitual de la persona sol·licitant. També se n'exceptuen els béns i els drets que no puguin ser venuts o bé donats en garantia sense provocar una pertorbació greu a la persona sol·licitant.

A aquest efecte, també es tenen en compte els signes externs que posin de manifest la capacitat econòmica real de la persona sol·licitant, i es denega el benefici de la defensa i l'assistència tècnica lletrades gratuïtes si aquests signes desmenteixen la declaració efectuada i evidencien que la persona sol·licitant disposa d'un patrimoni suficient o d'uns ingressos que superen els llindars establerts a l'article 19.

Finalment, l'article 21 del Reglament relatiu a l'atorgament excepcional disposa que, excepcionalment, es pot atorgar el benefici de la defensa i

l'assistència tècnica lletrades gratuïtes a les persones que ho sol·liciten i tenen uns ingressos que superen els llindars establerts a l'article 19, si acrediten unes despeses o unes càrregues molt importants que així ho justifiquin, o quan les despeses previsibles del procés en el marc o en atenció al qual presenten la sol·licitud siguin molt elevades d'acord amb els ingressos dels quals disposen.

El mateix article precisa que, no obstant això, per tal d'atorgar el benefici de la defensa i l'assistència tècnica lletrades gratuïtes a l'empara de l'apartat anterior, els ingressos de les persones que ho sol·liciten no poden en cap cas superar tres vegades els llindars establerts a l'article 19, les quals han de complir d'altra banda el requisit de la insuficiència de patrimoni.

Segon.- Pertoca doncs als tribunals determinar si la persona sol·licitant es troba en una situació econòmica que no li permet pagar els honoraris d'un lletrat.

Cal tenir present que, sense perjudici de la possibilitat pel Tribunal d'ordenar la pràctica de proves d'ofici per aclarir la situació econòmica del sol·licitant, pertoca al que sol·licita el benefici de justícia gratuïta de justificar la realitat dels elements que declara en la seva sol·licitud i d'exposar la seva situació de manera exhaustiva.

Tercer.- Si aquestes consideracions les traslladem al cas d'autes, resulta que el Sr. J.G.R. acredita uns ingressos, segons resulta de la CASS (foli 20) de 1563,10 euros i segons la seva declaració de 1416 euros mensuals, la qual cosa proporciona un resultat anyal de 18757,20 o 16992 euros, i la Sra. E.T.P., com a parella que integra la unitat familiar, obté uns ingressos de 1.200 euros mensuals, la qual cosa dóna un total anual de 14.400, de manera que els ingressos anuals de la unitat familiar se situen en l'import de 33157,2 o 31392 euros, mentre que el topall es situa en l'import del salari mínim interprofessional per l'any 2016 ($975,87 \times 12 = 11710,44$), incrementat en un 70% (8197,30), és a dir, en la suma de 19907,44 euros.

Com es pot observar, els ingressos de la unitat familiar superen el topall establert, de manera que no es pot donar lloc al benefici de justícia gratuïta sol·licitat per la part agent, màxim si és té present que tampoc s'han acreditat

l'existència de despeses o càrregues molt importants que així ho justifiquin, o quan les despeses previsibles del procés en el marc o en atenció al qual presenten la sol·licitud siguin molt elevades d'acord amb els ingressos dels quals disposen.

Quart.- Tractant-se d'un cas de jurisdicció voluntària no escau efectuar cap imposició de costes.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR la petició de justícia gratuïta del Sr. J.G.R. formulada en els autes 0000212/216, en tramitació davant d'aquesta Sala.

NO EFECTUAR cap imposició de costes.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-